1854-10-15

AFSENDER

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 12 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

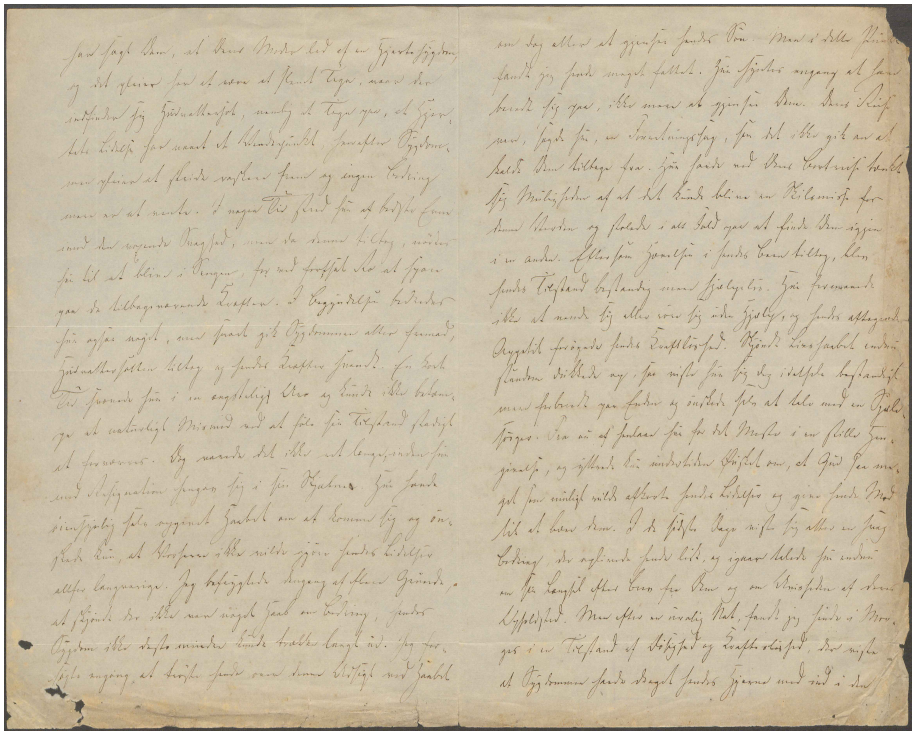
TRANSSKRIPTION

Afventer transskription.

København d. 15 Octb.
1854.

Kjære Skovgaard!

Jeg vilde ønske at jeg kunde skrive til Dem i en bedre Anledning, og jeg skal længe vente ønske, om jeg ved at bringe denne Brev kunde forskaffe Dem for ak den Tvivl og Bekymring, som nødvendigvis maa henskaffe Dem i denne fra Hjemmet bortfjernede og afskaarne Tilling ved at høre alvorligt tale om en Moders Sygdom, som jeg vant er Dem saa kjær. Man finder Tilstand ved at komme til en saadan Krise, at selv den sørgelige Visshed maa være Dem kjærere alvorligere end den angstelige Tvivl. Hvem til efter denne Overtro fik denne Moder at af sønder sønderlig Sygdomsanfald med Feber og frygtelig Hoste, som nødte sønder til at holde Sengen i nogen Tid, maa forestille sig dig lidt efter lidt alvorligere sig. Og vilde jeg ikke rigtig komme til Skrifter, maa nødtvungen at forandre og lide at tiltagende Mathed og Afmagtsfølelse. Endskjønt meldt i Sommerens Tid begyndte sønder Sidden at komme, og da tilsidst Tilbøjelighed, maatte jeg dette dog for at ugunstigt Tegn. Jeg troer, at jeg tidligere

Hjertelig Hvides, og at dette vilde i sin Grad forbedre
Sandes Vaagn. Skaar den anden Side kunde dette, at
Sandes Tilbageværende Levetid vilde blive temmelig ubesværet
og smertefri og at Sin vilde henfalde i en mildere Dvale,
den omsider vilde ende med en mild og stille Død. Ved
mine andre Børn idag saa jeg stundt Sandt i samme Tilstand,
den bestandig mere ubevidst og ufølsom for denne Verden.
Der er ingen Tvivl om, Sandt Andet forgaar vil blive, og
Hjernen denne Forandring jo altid mere blive Fremherskende,
Sin er dog ogsaa mangt trøstefuldt, at Overgangen skaar Sandt
saa at sige ved Hjertets Hjælpeløshed og en angstelig Bedstemor,
der altid ynder at følge med Hjertet til Helsen.

Kjære Ven! jeg beklager ikke ~~[illegible]~~ at anmode
Dem trøste med den tilvisse Tanke Hjælpe, at medgive saa
Fremmede Efterretninger i et fjernt og fremmed Land, langt
fra deres kjære Medvet, saa Sandes sidste Smil og sidste Ord.
Deres egen Fangivenhed i Guds Villie vil trøste Dem bedre
end faatlige Ord, og De har Grunden dertil, at Sand er Ogsaa
falden for Dem, der bragte mit og Deres Hjælpe og Fattig Dem.
Medtag Hjertelig at undskylde Deres ved. Gud være med Dem.

Jeg Maa jeg bede Dem skrive Deres

Hjertelig

L. Bruun.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 12 Nr. 26